

LA VEU DE CATALUNYA

SETMANARI POPULAR

PRO ARIS ET FOCIS

REDACCIÓ:

Duch de la Victoria, número 9, 2.^{on}

ADMINISTRACIÓ:

Dormitori de Sant Francesch, núm. 5.

Sumari: La Festa dels Jochs Florals, per V.—La Assamblea de Girona, per N. Verdager Callis.—Un nou acte d'En Mañé, per N. V.—La V Assamblea de la «Unió Catalanista», per J. P.—Les Representacions en la Assamblea de Girona: Llista de Delegats. Poblacions representades.—Concell, (poesia) per J. Ruyra.—Moviment Regionalista.—Llibres y periòdics.—Dietari del Principat.—Notes curioses, per Ramon N. Comas.—Consistori dels Jochs Florals de Barcelona: Veredicte.—BOTILET SETMANAL: Santoral.—Efemerides.—Fires.—Festes majors.

LA FESTA DELS JOCHS FLORALS

Los governants qui mantenen la persecució contra les publicacions y actes catalanistes, no han gosat prohibir la celebració dels Jochs Florals. ¿Y si ho haguessen fet, qué? L'aygua viva no admet compressions, y per ahon no pot escorres, salta, y si l'obstacle la pitja, reventa; es en va, cal que surti y cal que fassi sa via, per un cantó ó per un altre.

Avuy, donchs, ressonará en lo saló de Llotja, parlant per boca dels nostres homens de lletres, la veu immortal y conmovedora de la Patria renaxenta revindicant son dret á la vida y 'l respecte de son patrimoni.

Saludém-la aquesta veu y, penetrats d'un recte y generós desitg, femnos dignes d'escollarla y d'enténdrela. Saludém als poetes y prosadors que la Patria ha triat per sos oracles, y saludém especialment, entre tots, al digne fill de la germana Mallorca, l'escriptor y regionalista En Miguel S. Oliver, qui al casal del rey En Jaume ve á portar lo ressó dels planys d'anyorament y dels barboteigs de desitg y d'esperança ab que al present la illa daurada viu encara lligada á la ànima nacional de Catalunya.—V.

LA ASSAMBLEA DE GERONA

La premsa de Catalunya y la de Madrid ha donat compte del succés ab termens inadequats á la importancia y significació que ha tingut. D'acó alguns dels nostres se'n neguitegen y se'n planyen. Ens sembla que es sense rahó; que més aviat hem d'estarne contents.

No serien pas sanitosos, ni 'ls que 'ns convenen, los avenços que fes la propagació de nostra causa per la impressió d'un esbombament fressós de les idees y aspiracions que sostenim. Lo que 'ns cal es la resurrecció dels cors y dels entení-

ments al amor d'una patria oblidada y al pensar d'una rassa, estrefet y aviciat per la subgecció; no un bull de sangs, util als revolucionaris per la força; sinó una rectificació de criteri y de sentiments, que es la palánca de les revolucions espirituals, les més fortes y les que necessàriament triomfen.

Més que 'l soroll y 'ls grans esclats, ens fan avensar la acció quieta, pero persistent d'un apostolat qui creu ab una fé invencible y qui confia ab una esperança sense referencia á cap plasso. Mes que á determinar moviments, anem á formar conviccions y á encarrilar voluntats. ¿Qué se 'ns ne dona de les tafaneries y divulgacions de la premsa saragatera? No hi guanyaria res la serenor y la puresa de nostres intents en mans del reporterisme vertiginós y barroer. Acó que diuen de la conspiració del silenci, es desitjable y beneficiós quan los qui enrahonarien no senten la dignitat ni la importancia de la paraula.

Ara ho hem vist en los dies de la actual persecució. Les exides de to dels diaris madrileny, per poch ens condueixen ahon los catalanistes no volém anar: al arborament de sanch, á la guerra del odi...

Val més que no 'n parlin.

Entre nosaltres, sí, parlemne. La Assamblea de Girona ab los 312 delegats que hi hagueren, vinguts de tots los indrets de la nostra terra catalana, es un acte realment gran, capaç d'enfortir les esperances y de refer lo coratge dels que lluytám sota la santa bandera. Quan, en èpoques de persecució, acuden en tant bell nombre, molts ab tant sacrifici y tots ab tanta abnegació, los confessors de la fe condemnada y perseguida, la força dels creyents se centuplica y les confiances veuen acostarse la hora del ideal adorat.

L'acte de Girona se veurá més gran, quan més ens n'allunyarém. Es un d'aquells actes que, al primer moment, se veuen però no s'entenen; lo temps, passanthi per sobre, 'n va assenyalant les proporcions, y, més tart, fins los qui

l' infantaren se senten corpresos per una grandor que nò sospitaren.

Hi há avuy un argument pera fer presumir les proporcions de significació de la Assamblea de Gerona: Hi han á Catalunya partits y agrupacions; en alguns d' ells, al lligám dels sentiments é idees comuns s' hi afegeix lo més generalment atés del interés material; donchs be, no n' hi há cap que puga portar, ni á Gerona ni en lloch, una representació de passa de tres cents delegats, procedents de totes les comarques de Catalunya, en los quals hi hagi lo més granat que te la nostra terra en totes les manifestacions de sa vida.

No vull posar noms porque n' hauria d' oblidar que 'm racaria. Vosaltres mateixos, seguiu la llista que en altre lloch publicuém y veuréu que entre 'ls delegats de Gerona, hi tenia Catalunya representació de la flor de sos juriconsults, de sos arquitectes, de sos artistes, de sos escriptors, de sos poetes, de sos industrials y comerciants, de sos historiayres... Cerquéu en la llista dels delegats, é hi trobaréu los noms que més honren al nom de la terra catalana.

Héusels aquí 'ls quatre *locos ó criminales* que 'ls diaris de Madrid volien tancar á Montjuich, y, acabat, potser passar per les armes.

Aquesta demostració de forces, y la proclamació que en ella va ferse solemnement de les reivindicacions catalanistes, es un acte quina grandor y quines derivacions ompliran una gran pàgina de la historia de la Catalunya renaxenta.

N. VERDAGUER CALLÍS.

Un nou acte d' En Mañé

No innovarém de res al lector reflexiu, dihent que no compartim pas del tot lo criteri y sentiments del respectable publicista qui dirigeix lo *Diario de Barcelona*. L' enteniment y 'l cor d' En Mañé foren influhits per estats circumstancials del ambient del mon y de les coses d' Espanya, que á nosaltres, arribats més tart y d' altres condicions, no han pogut influhirnos. Les divergencies son naturals é inevitables. Mes, en quant al ideal, ens hi sentim ben d' acort. Ens guàrdariam com d' escaldarnos de dir amen á una pila de coses que diu y fa lo *Diario de Barcelona* guiat per en Mañé; fins y tot, de vegades lo bescantariam de bona gana; pero la bondat del ideal d' En Mañé y la sinceritat exemplar, y hasta ab certs visos d' heróica, ab que En Mañé li rendeix son culte, ens ha fet proferir diferents vegades, com saben nostres abonats, frases de llohança que no solém pas fer anar endoyna.

Y avuy ens cal tornarhi.

L' Ajuntament de Torredembarra, vila nadiua d' En Mañé y Flaquer, acordá en una de ses últimes sessions, y ab motiu del cinquantenari del primer article d' aquell en lo *Diario* que avuy dirigeix, traure á un dels carrers de la vila lo nom que tenia de la *Carniceria*, y posarli 'l d' En Mañé, fentho saber á aquest en comunicació dels 10 del finit Abril.

Al primer colp de vista, l' acort del Ajuntament de Torredembarra, apareix com la cosa més natural del mon, tractantse d' un nom tant ben rebut per la anomenada com lo d' En Mañé. De manera que, com la gent d' ara en general no dediquen á les coses sinó que aquest primer colp de vista, no hi ha dupte que ningú hauria tingut res que dir ab l' acort indicat, y que, al revés, tothom l' hauria aplaudit... si no fos qu' En Mañé s' hi ha pensat dues vegades. En Mañé ha trobat en l' acort que l' Ajuntament de la vila ahon nasqué prengué pera honrarlo, un atentat á coses que merexen més respecte que 'l fet de que un periodista complexi cinquanta anys d' escriure en lo mateix periódich; y tal com ho ha vist, ho ha dit; dues coses, totes dues ben dignes de nota en aquest temps del elogi abundós y abaratit y de la falta de coratge pera atrevir-se contra idols que la massa venera de fort y de ferm.

Sens dupte que En Mañé es sensible á la alabança y 's plau en los testimonis d' estimació dels seus compàtrics. De segur que En Mañé es agrahit, y jo posaria les mans al foch de que ha d' haver sentit forces temptacions de dexarse convèncer per la honra que li venia del poble ahon vegé la primera llum. No obstant, En Mañé, persuadit de que la honra que se li dispensava no tenia motiu prou poderós, y de que ademés, encloía un acte genericament digne de censura, tingué 'l coratge d' esposarse á passar per mal agrahit, sacrificant los estímuls de son amor propi al dever d' exemple que tenen los qui 's posen á directors dels elements socials. Y per compte d' enviar al Ajuntament de Torredembarra una comunicació banal, dihent *gracias por la honra inmerecida*, etc., ha posat un solt en lo *Diario de Barcelona* del passat divendres, manifestant que feyen una mala obra los Ajuntaments que, com lo de Torredembarra, esborren los noms antichs dels carrers de les poblacions, apoyantho ab rahons que porten al convenciment més complert, y que un altre día, que no aném tant curts d' espay, transcriurém.

Avuy teniam no més pressa d' assenyalar lo bon exemple que 'ns ha donat En Mañé y d' aplaudir al bon seny y al hermós coratge del respectable Director de nostre colega.

N. V.

La V Assemblea de la "Unió Catalanista"

Plens d'esperançador entusiasme, aném á ressenyar la memorable Assemblea que la *Unió Catalanista* reuní á Gerona lo passat diumenge; puix ab tot y estar nosaltres ben enterats del nombre y de la qualitat dels delegats nombrats y de les promeses que de concórrehi hi havia, l'èxit ha sobrepujat als càlculs més optimistes. L'entusiasme y lo bon orde qui regnaven en les dues sessions de la Assemblea, la extraordinària concurrencia de delegats, les conclusions adoptades ab la mayor unanimitat y l'enlayrat esperit patriòtic que predominá en tots los discursos y en la discussió de les adicions proposades, dexá en nostra ànima tant bona impressió, que 'ns ha fet arrelar més y més nostra convicció de que Catalunya desperta del ensopiment que 'l centralisme esplota ab més pressa y ab més coratge del que creuen nostres enemics y fins una bona part de nostres companys de causa.

Ja 'l día 24 del mes passat, començá Gerona á rebre la visita de moltíssims delegats y de molts més catalanistes, que, sense ostentar cap nombrament, volien gaudir-se del èxit de la Assemblea convocada. Però fins l'endemà, día 25, no hi arribaren la major part de delegats. De tots los entorns d'aquelles comarques, aprofitant tota mena de medis de locomoció, feren cap á Gerona, distingint-se los de la comarca de La Garrotxa que hi feren via en un caruatge que ostentava una hermosa bandera catalana. Lo tren de Barcelona, que para allà á les nou del matí, arribá completament plé de catalanistes; puix sense comptar los que hi anaven com á particulars, trasportá prop de doscents delegats del plá de Barcelona, de la Costa de Llevant, dels Alts y Baix Vallés, del Camp de Tarragona y de nostres altres comarques. L'aspecte que presentava la estació en aquells moments, era magnífich: lo públich que 'ls esperava 'ls saludá ab forts visques á Catalunya y entusiasmes aplaudiments.

La primera sessió.

Molt avans de la hora fixada, l'espaiós Teatre Principal de Gerona, que estava apropiadament adornat, se veyá plé de un escullit auditori. La platea estava ocupada del tot per los delegats, que ostentaven la insgnia nacional de nostra terra: les palcos y galeries eren ocupats per un públich compost principalment de geronins, però entre 'ls que també hi abundaven los catalanistas vinguts de comarques mes ó menys llunyanes desitjosos de contemplar ab sos propis ulls la reunió d'una Asamble, que encare que gens anunciada per la premsa no catalanista, se sabia que havia de tenir importancia granada.

A dos quarts d'onze la Junta Permanent de la *Unió Catalanista* pujá á la presidencia, essent saludada per forts aplaudiments y entusiasmes visques á Catalunya. La platea en aquells moments era petita pera contenir lo gran nombre de delegats presents, obligant á alguns á pujar al escenari y á ocupar los llocs destinats á la premsa. Feyá bo de veure aquell conjunt de persones de tots los estaments, units en la mes pura de les democracies baix los plechs de la bandera catalanista: catedràtics, advocats, metges, artistes, hisendats, banquers, propietaris, arquitectes, enginyers, apotecaris, pilots, mestres d'obres, fabricants, professors, industrials, comerciants, senzills obrers, de tot se veyá en aquell conjunt de persones, que en ses fesomies y

en sa parla, denunciaven les diferentes comarques d'ahon procedien.

Poch després començá la sessió, ab un curt discurs del Sr. Suñol, saludant á la immortal Gerona, y explicant les causes que havien fet convocar la Assemblea.

Lo Secretari, Sr. Marsans, llegí 'ls articles 11, 12, 13, 14, 15, 16 y 22 dels Estatuts de la *Unió*, que tracten de la constitució de les Assemblees, y, de conformitat ab ells, se procedí á la elecció de mesa, per medi de votació secreta, després d'axecar quinze minuts la sessió pera que 'ls delegats poguessen posarse d'acort sobre les persones que mereguessen sa confiança.

Nombrats secretaris escrutadors los Srs. Fatjó (D. Pio) y Franquesa, se procedí á la votació, en la que van pendre part 299 delegats, pertenexents á 254 diferentes poblacions de Catalunya, resultant elegits los senyors següents:

President: D. Antoni Suñol, del Masnou.—*Vice-presidents:* D. Joaquim Botet y Sisó, de Gerona; D. Emili Saguier y Olivet, de Gerona; D. Narcís Verdager y Callís, de Vich; D. Joan B. Galí, de Tarrassa.—*Secretaris:* D. Lluís Marsans, de Igualada; D. Jaume Maspons, de Granollers.

L'acte de la votació, ab tot y no haverhí concorregut tots los delegats que eren á Gerona, resultá imponent, no sols pe 'l nombre extraordinari de votants, sinó també per lo bon orde que hi regná, fins al punt de que ni un sol moment de confusió, feu perdre al acte sa valiosa serietat. Los delegats del escenari votaren primerament, després seguien los de les butaques, per files, y finalment los de la mesa. Los noms y les poblacions dels votants eren notificades en veu alta avans de que 'l delegat deposités son vot, per exa rahó fou aquest acte 'l que evidenciá mes clarament la importancia y representació de la Assemblea de Gerona. Les comarques del Alt y Baix Ampurdá, lo Geronés, La Selva, La Garrotxa, la Costa de Sant Feliu, lo Plá del llobregat, la Costa de Llevant, L'Alt y Baix Vallés, la Plana de Vich, lo Plá de Bages, lo Camp baix de Tarragona, Montserrat y lo Plá de Barcelona, hi tenien representació molt complerta; lo Panadés, la Costa de Tarragona, les Valls del Noya, la Costa de Ponent, lo Montseny y lo Llusanés y Moyanés, hi portaren també lluhida representació; veyentshi además entusiasmes representants de la Cerdanya, lo Ripollés, lo Bergadá, l'Alt Cardoner, la Segarra, les Riberes del Llobregat, La Noguera, la Conca de Tremp, les terres de Balaguer, los Planes altes d'Urgell, la Conca del Barberá, lo Camp Alt de Tarragona, lo Priorat y les Riberes del Ebre.

Proclamat l'escrutini, de que avans hem donat compte, passaren á ocupar sos llocs los individus elegits, fent us de la paraula lo Sr. Suñol, pera donar, en nom de tota la mesa, les gracies als qui 'ls havien designat per aquell lloch d'honor.

Heus aquí lo que 'l Sr. Suñol vingué á dir en sa entusiasta improvisació:

«Faltaria als debers de cortesia més elementals si no vos dongués de tot cor les gracies per havernos designat pera ocupar aquest lloch d'honor.

La elecció la crech molt encertada respecte á mos companys, y en quant á mí la accepto agrahit y conmogut, puix sino compto ab cap merexement, tinch amor imperdurable á la patria catalana.

Desde que vaig tenir ús de conexement, que he dedicat tots los meus esforços, totes les pulsacions del meu cor y

tots los sentiments de la meua ànima al triomf de nostra Causa. Pero axó no es cap mèrit, ja que tots vosaltres ho feu lo mateix que jo.

Havém vingut á Gerona, á aquesta ciutat espill de pobles lliures y muradal de la patria, á demostrar tres coses: Primer, que portém la rahó; segon, que defensém la justícia, y tercer, que 'ns revoltém contra la imposició.

Representém una gran força, perquè vením en nom de totes les comarques de Catalunya, tant de les que rega 'l Segre com de les que banya 'l mar; tant de la montanya, com de Barcelona, d' aquesta ciutat que no vol portar á ella 'l centralisme de Madrid, no. Volém que sia 'l cap, no 'l xuclador de Catalunya, que 'ls catalanistas rebutjém tota mena d' absorcions.»

Al acabar, doná de nou les gracies y ressonaren aplausos plens del major entusiasm.

Lo vice-president, Sr. Verdaguer y Callís, llegí las «Declaracions del Catalanisme en les presents circumstancias», presentades á la Assamblea per la ponencia nombrada per la Junta Permanent de la *Unió Catalanista*. L' efecte que als delegats y auditori produhí aquesta lectura, es indescriptible; tots sos apartats foren saludats ab nutrits aplaudiments y caloroses aclamacions, essent coronat al acabar per una ovació. (*)

Després de llegida la ordre del dia de la segona sessió per lo secretari Sr. Maspons, lo President axecá la sessió entre 'ls aplaudiments y entusiasmats visques del auditori.

La segona sessió.

A les tres de la tarde començá la segona sessió de la Assamblea, ab assistència de major nombre de delegats que en la del matí, y ab un auditori tant nombrós, que no quedava cap espay buyt en los llochs que se li havien destinat.

Oberta la sessió, D. Bonaventura Bassegoda, de Barcelona, demaná que la Assamblea dediqués un recort als delegats que han mort després de la darrera Assamblea, citant entre aquests al malaguanyat Notari de Vilafranca Sr. Secases y als que estant de cor ab nosaltres, per motius imperiosos, no havien pogut assistirhi.

Lo Sr. Andreu, de Barcelona, manifestá, que desitjava que 'l recort se fes extensiu als periódichs suspesos y al mateix temps que 's fes també constar l' agraïment ab que la Assamblea havia vist la manera entusiasta ab que la ciutat de Gerona va rebre als delegats de la *Unió*.

Lo president Sr. Suñol, s' adherí á les manifestacions dels Srs. Bassegoda y Andreu.

Acte seguit, lo secretari Sr. Marsans, llegí una llarga llista de delegats, que no podent assistir á la Assamblea, s' adherien als acorts que en ella se prenguessen. Llegí després adhesions de D. Bernat Torroja, de Reus; de D. Pau Sans y Guitart, del Hospitalet; y de D. Joseph Viguer, de Vich.

A prechs de la presidencia, D. Lluís B. Nadal, de Vich, pujá al escenari, pera llegir una valenta adhesió de Mossen Jaume Colléll, que, per los enérgichs conceptes que conté y les veritats que esposa, fou saludada ab repetides mostres d' aprovació.

Lo Sr. Suñol, doná compte de que també s' havien rebut algunes adhesions del partit federalista catalá, de lo

que se 'n felicitava, per veure en aquestos actes de simpatía, lo primer pas de molts catalans pera aixoplugarse sota la bandera de la Patria, dextant de recórrer llureya de la política.

Lo Sr. Marsans doná lectura de les aludides comunicacions, que eren del Concell Regional Federalista de Catalunya, dels comités de Valls y Cervera y dels Srs. Vallés y Ribot y Laporta.

A continuació, lo president, Sr. Suñol, llegí un notable discurs, plé de bona doctrina catalanista, en lo que posá de relleu les persecucions de que havien sigut obgete los defensors de nostra causa, fent constar la legalitat de nostra propaganda y la honradesa de nostres ideals. Feu una entusiasta apologia del catalanisme y acabá recordant les glories de Gerona en la defensa dels drets y de la independència de nostra terra.

Lo secretari-adjunt de la Junta Permanent de la *Unió*, D. Jaume Maspons y Camarasa, llegí la memoria que aquella entitat presenta á la Assamblea, explicant sa conducta en los momens en què 'l catalanisme estava sufrint les persecucions promogudes per lo missatge al Rey de Grécia y per la suspensió de nostres bons companys *La Renaxensa* y *Lo Regionalista*.

Oberta la discussió sobre les declaracions posades á la aprovació de la Assamblea, D. Manel Folguera y Durán, de Sabadell, proposa que s' hi fassa constar la adhesió dels reunits á la causa de Grécia, y que s' acordés comunicar á aquella simpática nacionalitat la simpatía ab que 'ls catalanistes veurien un felis desenllás de la guerra que está sostenint contra l' Imperi turch.

Aquesta proposició, rebuda ab forts aplaudiments per l' auditori, no pogué esser admesa, en compliment de lo preceptuat per lo Reglament de la *Unió*.

No haventse demanat cap torn en contra passaren á defensar les declaracions presentades, los ex-presidents de la *Unió*, Sr. D. Lluís Doménech y Muntaner, D. Joan J. Permanyer y Ayats, D. Angel Guimerá y D. Joaquim Riera y Bertran.

Lo Sr. Doménech, estudia la situació de Catalunya dintre l' Estat espanyol, demostrant la absoluta conveniència de que nostra terra obtinga sa autonomia, que te ben guanyada per sa constancia en la conservació de totes les condicions que donen indubtable testimoni de son caràcter nacional. Defensa ab bons arguments les declaracions presentades, parantse sobre tot en les que 's relacionen ab la formació del exèrcit y ab la qüestió social.

Lo discurs del Sr. Permanyer, comença demostrant les rahons per que Catalunya vol sa autonomia, sense cap perjudici del Estat espanyol, y ab irrefutables arguments proba la necessitat y precisió de que 'ls empleats de tots los rams á Catalunya, sien fills de la terra, puix los naturals de terres forasteres, fins tenint la més gran bona fé no poden obrar, impulsats pe 'l ambient propi y característich que aquí 's respira. Advoca pera la formació de unes Corts catalanes encarregades de legislar en lo polítich, lo económic y lo judicial de nostra terra, Corts que haurien d' ésser la vera representació de tots los estaments de Catalunya baix la base de la reorganización de les corporacions gremials.

Lo Sr. Guimerá, començá son parlament saludant als delegats ab una poética descripció de les comarques representades. Combaté durament á tots los polítichs, y

(*) Com la Junta Permanent de la *Unió* no ha pogut repartir encara 'l text d' aquestes declaracions, hem d' esperar lo número vinent pera insertarles.

comparà lo Congrés de Madrid, format per los ambiciosos del poder, ab la Assamblea que s'estava celebrant, composta de patricis entusiastes vinguts de totes les comarques catalanes ab l'únich fi de demostrar son fervent amor á la Patria Catalana. Feu la apologia de la llengua catalana y demostrá l dret que té á esser reconeguda com á parla oficial, recordant que tan injust es que avuy Castella 'ns imposi sa llengua, com injust hauria sigut si Napoleó hagués imposat á Castella l'idioma francés, en cas de haver conquistat Espanya en temps de la Guerra de la independència. Feu una exacta descripció del miserable estat d'Espanya, á causa del predominí de les idees centralisadores, sostenint que, sols ab la autonomia podém salvarnos de tanta desgracia. Afirmá que l mateix govern havia regonegut la veritat de la anterior afirmació, al dictar les reformes que tractan d'aplicarse á Cuba. Acabá lo Sr. Guimerá son discurs ab una poética descripció del escut de la Espanya regional.

Gaudintse del explet que l Catalanisme ha fet á Girona, desde que vinticinch anys enrera, començá á propagarli, començá lo Sr. Riera y Bertrán son discurs. Lamenta que les armes discrecionals posades á les mans del Govern pera perseguir á criminals detestables, s'hajan utilitat pera combatre l'avenç dels ideals catalanistes, que may han fet res, pera que á sos partidaris se 'ls apliquin disposicions dictades per altres fins molt diferents.

Després d'aquestos discursos aplaudits fortament per l'auditori, s'aproben per unanimitat y ab grans manifestacions d'entusiasme les declaracions proposades á la Assamblea.

Lo Sr. Botet y Sisó, despedí als delegats agraïntlos l'haver escullit la ciutat de Girona, pera celebrar la quinta Assamblea de la *Unió Catalanista*, y després d'alguns apartats dedicats á demostrar la importància del Catalanisme, acabá expressant sos desitjs de que haviat siga un fet lo triomf de nostra causa.

Parlá finalment lo nostre company Sr. Verdager y Callis, y s'declará terminada la Assamblea, prorrompent lo públich en visques y aclamacions á Catalunya y á Girona.

Lo sopar.

En la sala d'actes del *Centre Catalanista de Girona y sa Comarca*, se disposá la taula, en la que s'assentaren 150 comensals, haventhi hagut moltíssims que no pogueren assistir á la festa, per incapacitat del local.

Al final pronunciaren entusiastes brindis los Srs. Carol, de Manresa, Capmany de Sabadell, Riera y Bertrán, Botet, y Suñol. Alguns dels concurrents llegiren també patrótiques poesies que foren molt aplaudides per l'auditori.

Lo *Chor Federal*, de Girona, obsequiá als comensals ab algunes composicions de son repertori, entre elles la titulada *Cançó de la terra*, lletra de D. Pere de Palol, aplicada á la música del *Guernikako Arbola*. Lo director del *Orfeo Catalá*, D. Lluís Millet, dirigí la paraula als coristes recomençantlos lo coneixement del art musical y sobre tot de les cançons de nostra terra.

La festa acabá, entonant los concurrents la patriótica cançó popular «Los Segadors».

En lo Teatre Principal.

Los artistes d'aquest Teatre organisaren una funció de gala en honor dels delegats de la *Unió Catalanista*. La sala d'espectacles presentava un hermós cop de vista; la concurrència era molt nombrosa y entre ella s'hi veyen lo bo y millor de Girona y moltíssims delegats de la *Unió*.

Se representá «La Dida» del inolidable Frederich Soler y lo monólech «Mestre Olaguers» de n' Angel Guimerá. Al final d'aquest, fou cridat l'autor á les taules diferents vegades. essent obecte d'una entusiasta ovació, corejada ab visques á la Patria Catalana.—J. P.

LES REPRESENTACIONS EN LA ASSAMBLEA DE GERONA

Res donará tant justa idea de la importància del acte realisat per lo Catalanisme en la immortal ciutat, com fer conèixer los noms de les persones que hi sigueren com á Delegats y de les poblacions y comarques que hi representaren. Aquests noms los publiquem per l'orde ab que 'ls delegats prengueren part en la votació de la taula presidencial.

Llista de Delegats.

Angel Guimerá, escriptor y propietari.—Joaquím Botet y Sisó, advocat y propietari.—Joseph Bordas, comerciant.—J. Morera Borés, argenter.—Camilo Vallés, comerciant.—Bonifaci Poch, industrial.—Marian Serra, metje y propietari.—Joan Dotres, mestre d'obras.—Francesch Colom, escriptor.—Jaume Fonollada, comerciant.—Joan Millet, comerciant.—Bonaventura Bassegoda, arquitecte.—Ricart Permanyer, notari.—Pere A. Millet y Villá, comerciant.—Pere Arderiu y Clot, advocat.—Francisco Rodon, advocat y propietari.—Joseph Franquesa y Gomis, escriptor y catedràtic.—Joseph Duran y Serra, propietari.—Joseph Basols, propietari.—Manel Verdú, propietari.—Antoni Andreu y Moragas, propietari.—Jacinto Codina, metje.—Ricart Ros y Llausás, metje.—Jaume Puiggermanal, propietari.—Domingo Pou, notari.—Francisco Millás, propietari.—Pere Alsius y Agustí, propietari.—Pere de Palol y Poch, escriptor y procurador.—Francisco Salvat y Xivixell, comerciant.—Joseph Puigdollers y Maciá, comerciant.—Ramon Roca y Sans, escriptor y propietari.—Frederich Uyá de Solernou, comerciant.—Jaume Puigventós Alvaro, impressor.—Joseph Galvany y Parladé, comerciant.—Cesar A. Torras, propietari.—Rafel Sentles, comerciant.—Miquel Sentles, industrial.—Joan Aleu, propietari.—Miguel Pascual, propietari.—Vicens Peris, comerciant.—Enrich X. Vidal y Valenciano, catedràtic.—Rafel Sivila, propietari.—Joan Parellada, comerciant y propietari.—Joan Cirera, mestre.—Antoni Pascual y Cugat, fabricant y propietari.—Andreu Vilá, propietari.—Rafel Tintorer y Oliveras, comerciant.—Francisco Casas y Font, fabricant.—Andreu Basté y Ferrer, fabricant.—Jaume Basté, fabricant.—Joan Vilanova, comerciant.—Pau Estapé y Garriga, capitá mercant.—Lluís Duran y Ventosa, advocat.—Emili Vilanova, escriptor.—Anton Ferrer y Ferrer, comerciant.—Andreu Salvat, comerciant.—Salvi Pi, propietari.—Francisco Guerra, industrial.—Narcís Aulet, industrial.—Pere Guardiola, propietari.—Joan Font, propietari.—Jaume Baladía y Soler, enginyer industrial y fabricant.—Enrich Moncerdá y Vidal, artista.—Joseph Puig y Cadafalch, arquitecte y doctor en ciencias.—Enrich Prat de la Riba, advocat.—Ernest Moliné y Brasés, advocat.—Lluís Moliné y Brasés, comerciant.—Antoni Reig, propietari.—Enrich Ciurana, comerciant.—Juli Laberny, comerciant.—Vicens Estrems, fabricant y propietari.—Rafel Patxot, fabricant y Director del Observatori.—Pau Umbert, propietari.—Lluís Puigdomenech, comerciant.—Joan Vinyas y Comas, advocat.—Alfons Alsina, propietari.—Pere Martí y Peydro, comerciant.—Antoni de P. Capmany, fabricant.—Vicens Arús,

propietari.—Pau Colomer, hisendat.—Jordi Forcada y Casadesús, apotecari.—Francesch Millet y Villá, comerciant.—Joseph Figueras y Saltó, industrial.—Gabriel Margenat, propietari.—Fermí Ribera, industrial.—Joseph Cal-sina, pintor.—Francisco de P. Bedós, metje y propietari.—Ramon Ramonatxo, comerciant.—Domingo Saló y Sala, comerciant.—Joan Grau y Puig, industrial.—Lluís Millet, mestre compositor.—Joseph M.ª Comella, mestre compositor.—Francisco Millet y Pagés, comerciant y pilot.—Lluís Martí y Bruguera, comerciant.—Salvador Albert, professor.—Pere Pascual y Baquer, mestre d'obres.—Joseph Ordeix, propietari.—Sebastià Massó, propietari.—Joseph M.ª Valls y Vicens, banquer.—Sebastià Andreu, comerciant.—Agustí Casas y Vinyas, fabricant.—Rafel Font, propietari.—Francisco de P. Gomis, comerciant.—Joseph Catarineu, propietari.—Joseph Mallofré, escriptor.—Pere Coll y Escofet, comerciant.—Manel Soler, fabricant.—Martí Genís y Aguilar, apotecari y escriptor.—Lluís B. Nadal, escriptor.—Joseph Fatjó, propietari.—Domingo Puigrefagut, hisendat.—Pío Puigcorvé, procurador.—Francisco Serés, banquer.—Esteve Camarasa, fabricant y propietari.—Leandre Pellicer, propietari.—Joseph Moreu, propietari.—Joseph M.ª Fabrellas, propietari.—Abdón Costa, manescal.—Francesch Cambó, propietari.—Miquel Cambó, propietari.—Narcís Barceló, propietari.—Joseph Castelló, propietari.—Benet Falp, propietari.—Pere Noguera, hisendat.—Jaume Pagés, propietari.—Joseph Oliver, propietari.—Joseph Serra y Farriols, propietari.—Joan Ribas y Carreras, escriptor y comerciant.—Joaquím Ruyra y Oms, escriptor é hisendat.—Joseph Serra y Huch, apotecari.—Joseph Llimona, escultor.—Antoni Utrillo, artista.—Pere Vayreda y Oliva, propietari.—Frederich Renyé y Viladot, advocat y propietari.—Manel Espluga, propietari.—Ramón Aigé, advocat.—Joseph Franquet, escriptor y propietari.—Adolf Burgalés y Solá, propietari.—Ramón Casamoda y Mauri, metge.—Joseph Soler y Palet, escriptor y propietari.—Joseph Gispert, propietari.—Joan Llimona, artista.—Joaquím Cabot y Rovira, escriptor y propietari.—Ramón Picó y Campamar, escriptor.—Francesch Matheu, escriptor y propietari.—Joaquím Cuatrecasas, fabricant.—Joaquím Rivera y Cuadrench, mestre d'obres y propietari.—Joan Mon, advocat.—Joseph Berga, propietari.—Joseph Berga, director de la Escola de Belles Arts.—Celestí Devesa, artista.—Francesch Mestres, industrial.—Frederich Gircós, escriptor.—Joseph Morató y Grau, escriptor.—Marqués de Vallgornera, hisendat.—Ignasi Prim de Batlle, advocat.—Pau Font y de Rubinat, advocat y propietari.—Ramón Vidiella y Balart, advocat y propietari.—Joseph Gambús, comerciant y propietari.—Francisco Benavent, industrial.—Joan B. Torruella, propietari.—Carles Fumanya y Casas, comerciant y propietari.—Joan Abelló, enginyer y propietari.—Carles Andreu, metge y propietari.—Jaume Ramón y Vidales, notari.—Joaquím Bassa y Nin, hisendat.—Jaume Pratdepadua, hisendat.—Lluís Maluquer, metge.—Modest Durán y Folguera, fabricant.—Manel Folguera y Durán, enginyer y propietari.—Rafel Llloch y Roca, comerciant.—Sebastià López, mestre-fuster.—Francisco Ripoll, advocat.—Joseph M.ª Francolí, propietari y comerciant.—Bonaventura Gombau, apotecari.—Joan Roca, propietari.—Pere Argemí, propietari.—Joseph Carné, propietari.—Pere Ramió y Saura, enginyer.—Salvador Hugas, advocat.—Jaume Sagner y Olivet, propietari.—Miquel Ferrer y Mauri, propietari.—Joseph Llopart, propietari.—Francisco Babot, industrial.—Joaquím Gorina, propietari.—Vicens Escat y Bosch, propietari.—Joseph Roig, metge.—Joseph Geli, manescal.—Salvador Prats, propietari.—Ramón Gibernau, industrial.—Joan Llorens, industrial.—Pau Ferrer y Ferrer, comerciant.—

Pere Via, propietari.—Mario Godo, industrial.—Francisco Flos y Calcat, escriptor y calígrafo.—Sebastià Sans y Bori, escriptor.—Joseph Soler y Colomer, apotecari y propietari.—Marian Vayreda y Vila, propietari.—Joseph Esquena y Mas, propietari y comerciant.—Joan Esquena y Turró, metje y propietari.—Francisco Vayreda y Carrera, advocat y propietari.—Pio Freixa, propietari.—Pau Casabona, propietari.—Joseph M.ª Martí, hisendat.—Pau Gallí y Coll, comerciant.—Joaquím Tomasino, enginyer industrial.—Lluís Hugos, propietari.—Antoni Garrigolas, hisendat.—Joseph Fajula, industrial.—Albert Albert, comerciant.—Eduart Riera y Bassa, propietari.—Jascinto Vilar, industrial.—Ramón Pareras y Noguera, propietari.—Esteve Serrallonga, propietari.—Sadurní Pont y Palau, propietari.—Salvador Borrell, propietari.—Miquel Torruella, propietari.—Francisco Sabater, propietari.—Lluís Noguera y Vila, propietari.—Antoni Vidal, propietari.—Joseph Llu-bià y Vidal, fabricant.—Francisco Capella, comerciant.—Pere Carol y Martí, dentista.—Ramón Carreras y Llopart, litógrafo.—Joseph Serra, industrial.—Ignasi Oms y Ponsá, arquitecte.—Joan Carreras, industrial.—Andreu Pons, fabricant y propietari.—Joaquím Thomasa y de Subirá, escriptor.—Ricart Costa, propietari.—Joseph Coma y Sala, argenter.—Lluís Padrós y Torras, escribent.—Joseph Vidal y Casacuesta, comerciant.—Joseph Pujol, comerciant.—Joseph Masgrau, comerciant.—Joseph Ferrés, comerciant.—Jaume Sagner y Barceló, comerciant.—Salvador Costa, industrial.—Rafel Mir, propietari.—Joan Sala y Tobella, propietari.—Heribert Puig y Font, enginyer.—Llorens Amat y Valls, hisendat.—Jaume Arús, notari.—Joan Cisa, mestre d'obras.—Antoni Capell, hisendat.—Jaume Llorens, propietari.—Joan Suari, propietari.—Pere Julià y Sust, propietari.—Joseph Fontcuberta, pilot y propietari.—Emili Sust, pilot y propietari.—Ricart Besa, comerciant.—Vicens Plantada y Fonolleda, propietari.—Joseph Montcerdá, fuster y propietari.—Carles Golorons, propietari.—Marian C. Roig, propietari.—Joaquím Casas y Carbó, advocat y propietari.—Enrich Morera, mestre compositor.—Ignasi Iglesias, escriptor.—Antoni Martorell, propietari.—Ramón Vivó y Vivó, propietari.—Agustí M.ª Gibert, metge.—Joan Delclós, professor.—Rossendo Vives, comerciant.—August Soler, comerciant.—Antoni Niubó, industrial.—Ferrán Bertrán, comerciant y propietari.—Francisco de S. Permanyer, procurador.—Joseph Pin y Soler, escriptor.—Ferrán Alsina, fabricant y propietari.—N. Casals, propietari.—Pere Dalmau, secretari de jutjat municipal.—N. Torra, propietari.—Joseph Casellas, propietari.—Ceferí Rocafort, advocat.—Antoni Gallissá, arquitecte.—Joseph Font y Gumá, arquitecte.—Eduard Doménech, fabricant.—Marian Malagelada, advocat.—Joan Almirall y Forasté, comerciant.—Salvador Millet y Villa, comerciant.—Francesch Millet y Villa, comerciant.—Pere Aldavert, escriptor.—Alfred Gaza, comerciant.—Joan Puigdoménech, comerciant y propietari.—Nicomedes Soler y Vallcorba, fabricant.—Joseph Bachs y Margarit, propietari.—Joseph Camp y Noguera, propietari.—Joseph Farnés y Corney, propietari.—F. Ullar y Roca, propietari.—Pere Grifell, comerciant.—F. Martí y Turró, pilot.—Pere Roca y Jordá, industrial.—Francisco Braggi, industrial.—Sebastià Massó, propietari.—Joseph Dalmau y Carles, propietari.—Martí Albert, propietari.—Francisco Albert, propietari.—Jaume Forns, apotecari.—Joaquím Fabrellas, propietari.—Mariano Molinas, propietari.—Joseph Riembau, propietari.—Joaquím Riera y Bertrán, escriptor y advocat.—Lluís Doménech y Montaner, arquitecte y catedratic.—Joan J. Permanyer, advocat y catedratic.—Narcís Verdager y Callís, advocat.—Joaquím Franquesa, advocat.—Pío Fatjó, advocat.—Jaume Maspons y Camarasa, advocat.—Lluís Marsans, co-

merciant.—Emili Saguer y Olivet, notari.—Joan B. Galí, fabricant.—Antoni Suñol, pilot y comerciant.—Total 312.

Poblacions representadas.

Barcelona, Girona, Igualada, Piera, Canet, Reus, Masnou, Dás, Horta, Vich, Vilanova y Geltrú, Sant Boy, Bordils, Massanas, Hostalrich, Santa Coloma de Farnés, Santa Cristina d'Aro, Sant Gregori, Roda, Valls, Paldejá, Gavá, Camprodon, Santa Coloma de Cervelló, Vilafranca, Prat del Llobregat, Sant Andreu de Palomar, Hospitalet, Viladecans, Rosas, Palau Sabardera, Mataró, Castelltersol, Veciana, Calonge, Falset, Marsá, Sant Feliu de Guixols, St. Quirse Safaja, Celrá, Sabadell, Castellar del Vallés, Sentmenat, Sant Vicens de Junqueras, Monistrol, Sant Feliu, Sitges, Constantí, Balenyá, Cervera, Targa, Sant Cugat del Vallés, Vilamajor, Cabrera, Sarriá de Girona, Moyá, Besalú, Vilademiras, Sant Jordi Desvalls, Colomés, Gahusas, Parets d'Ampurdá, Castell d'Aro, Berga, Menargues, Lledó, Lleyda, Vilablareig, Cherta, Tarrassa, Sant Martí de Provensals, Las Presas, Figueras, Olot, Vilanova, Cambrils, Montroig, Vilaseca, Vendrell, Albinyana, Balaguer, Castellar, Molins de Rey, Sant Pol de Mar, Caldas de Montbuy, Castelló de Ampurias, Massanet de Cabrenys, Torroella, Amer, Vidreres, Sant Joan de las Abadesas, Tossa, Sant Pere de Ribas, Sant Pere Pescador, Riumors, Vilanova de la Muga, Cadaqués, Arenys de Mar, Ridaura, Mieras, Beguda, Malgrat, Pau, La Garriga, Llíssá de Munt, La Roca, Fitó, Montblanch, Matadepera, Manresa, Rajadell, Cardona, Banyolés, Sant Sadurn de Noya, Sant Quintí de Mediona, Cabrils, Vilasar, Tarroja, Riudoms, Sant Genis de Vilasar, Cabrera, Premiá, Sant Celoni, Mollet, Torredembarra, Malgrat, Tarragona, Caldas de Malavella, Gracia, Pobla de Segur, Capellades, Alella, Sant Feliu de Codinas, Bigas, Riells, Gallifa, La Escala, Palamós, Verges, Sant Julià de Ramis, Llagostera, Granollers.

CONCELL

*Per anar à fer versos, ab racansa
boles y taco dexas y plegas de jugar,
la busca del relloige mirant que al punt s' atansa,
que has fitat en el temps pera 'l treball.*

*No esclavises axís ta fantasia;
torna à jugar, oh jove, torna à jugá' ab dalit,
si Deu may vol donarte l' alé de la poesia,
la ploma tota sola 't vindrà als dits.*

J. RUYRA.

MOVIMENT REGIONALISTA

ESPANYA

Catalunya.—La Lliga de Catalunya y la Associació Popular Regionalista, han felicitat á nostra Diputació Provincial y al diputat D. Frederich Schwartz, per lo acordat dies enrrera ab motiu de la suspensió de *La Renaxensa* y *Lo Regionalista*.

L' ofici enviat per la Lliga al Sr. Schwartz li fou presentat per una comissió cosposta de D. Ricart Permanyer, D. Angel Guimerà, D. Bonaventura Bassegoda, D. Enrich Prat de la Riba y D. Manel Rocamora. Lo Sr. Schwartz, los manifestá son agrahiment per les felicitacions de que era objecte, de les que no 's creya merexedor, per haver sols complert son deber com á diputat provincial y com á bon catalá que 's considerava esser, des del moment que des de sa infantesa havia viscut sempre á Catalunya, arribant á identificar-se tant ab nostra terra que la estimava tant

com si hi hagués nascut. Feu també constar, que si vieisitsuts y circumstancies imperioses de la vida l' havien portat al partit polítich en que milita, no per axó havia renegat, ni renegaria may, de les idees catalanistes que des de sa joventut havia sempre defensat per sentiment y per convicció.

—En celebració de la festa dels Jochs Florals, la *Associació Popular Regionalista*, celebrarà á dos quarts de deu d' aquest vespre, una vetllada literaria musical, en la que pendrán part distingides senyoretas y notables artistes.

—Lo governador Sr. Hinojosa, ha dextat sense efecte l' acort del Ajuntament d' aquesta ciutat, suprimint la plaça d' arxiver municipal.

Tenim altra vegada la amenssa de veure les valioses colleccions diplomátiques del arxiu barceloní, exposades á caure en les barroeres mans d' un foraster, que no pugui apreciarles.

Confíem, que quedarà encara quelcom de patriotisme á nostre Ajuntament, pera salvar á nostra terra de semblant desgracia.

—Ab motiu de la reunió de la Assamblea Catalanista de Girona, han publicat números extraordinaris los periódichs gironins *Lo Geronés*, *Lo Regionalista* y *El Eco del Pueblo*. Lo primer conté articles y solts firmats per casi tots los periódichs catalanistes, adherintse á la Assamblea. Lo segon, publica articles ó solts del actual president y de tots los ex-presidents de la *Unió Catalanista*, explicació de lo que foren les Assamblees de Manresa, Reus, Balaguer y Olot y alguns altres treballs apropiats. Lo tercer, que es republica federalista, inserta en sa primera plana una salutació á la Assamblea y alguns altres treballs regionalistes, entre ells la «Oda á la Patria» d' Aribau y l' cant nacional d' Euskaria, *Guernikako Arbola* del inolvidable Iparraguirre.

—En la ciutat de Solsona, alguns dels companys que hi tenim celebraren la festa de Sant Jordi, Patró de Catalunya. En la capella de la Verge del Claustre, molt adornada y ab bona encesa, fou celebrat un solemne ofici ab orquesta, cantantse 'ls goigs del Sant.

A la tarde, la comissió organiadora se reuní en un ápat familiar, en que 's pronunciaren brindis per la revindicació de les llibertats de nostra terra, felicitantse del progrés cada any visible del Catalanisme en aquella ciutat.

—Los catalanistes de Reus, com tenen ja per costum, celebraren també enguany la festa del gloriós Sant Jordi, Patró de Catalunya. A tal fi 's reuniren en un sopar de germanor en lo local de la *Associació Catalanista*, al final del que pronunciaren entusiastes brindis los Srs. Bartolí, Vidiella, Pascual, Montagut, Benavent y Font de Rubinat.

—La Vila de Torredembarra, d' ahon es fill D. Joan Mañé y Flaquer, Director del *Diario de Barcelona* s' ha associat á les demostracions de consideració de que l' eminent periodista ha sigut objecte en lo cinquantenari de sa entrada en la Redacció del diari que avuy dirigeix, acordant son Ajuntament, ab aplauso de tots los vehins, posar lo nom d' En Mañé y Flaquer al carrer que actualment se nomena de la Carnicería.

LLIBRES Y PERIÓDICHS

REVISTA GALLEGA. Coruña, 25 de Abril: *Puesto en razón*, per Amaniel. Tracta del acort de la Academia Espanyola interpretant lo llegat Piquer y conclou que la Academia desnaturalisa la voluntat del testador y dona rahó á les queixes que la premsa catalana ha formulat ab tal motiu.

EL VENDRELLENSE. Vendrell, 25 d' Abril: *Mon cautiveri*, per N. Bas y Socías. En forma de carta dirigida á D. Albert Aguilera y Arjona, Director de *La Justicia*, de Madrid, fa un quadro interessant y emocionador de la vida

de presó que fa l'autor com a processat per la publicació d'unes fulles titllades de sediciosos. En aquesta carta hi ha l'pàrrafo següent:

«No prengui a falta de cortesia el que sent vostè madrieny jo li escriga en públich en parla catalana, idioma de la meua terra; es axó afecte del esperit regionalista á que'l progrés obra pas y que la democracia, enemiga de preocupacions y tiranías materials y morals respecta y aconcella... may de la vida pot ser tal conducta obstacle perque vostè y jo (castellá y catalá) ens estimém de veres, y combreguém en una idea comú, precursora de la redempció espanyola.»

DIETARI DEL PRINCIPAT

Dia 22.

Arriba la Comissió del Ajuntament que havia anat a Madrid a gestionar la agregació dels pobles del pla de Barcelona en compensació del augment de la contribució de consums. No faltà concurrència a la estació y per los carters per hon se dirigiren a Casa la Ciutat los qui la componien; pero l'entussiasme no fou extraordinari.

Dia 23.

Lo Centre Excursionista de Catalunya, celebra la diada de son patró Sant Jordi ab una vetllada literaria.

—La Acadèmia de Jurisprudència y Llegislació celebra la sessió d'obertura del present curs. Lo Secretari D. Antoni M. Borrell y Soler llegeix una molt ben escrita Memoria dels actes realitzats per la corporació desde la inaugural del any passat y D. Joan J. Permanyer y Ayats, President de la metexa, llegeix son molt notable discurs sobre les «Reformes qu' exigeix l' actual estat social de Catalunya en lo sistema tributari.» Los picaments de mans y les enhorabones son abundants.

—Gran concurs visita la capella de Sant Jordi de la antiga Diputació Catalana, en la part de edifici destinat a Audiencia del territori de Catalunya. En lo pati s' estableix la acostumada fira de flors y en la plaça de Sant Jaume la de joguines y llibres vells.

—Lo Cos de la noblesa de Barcelona celebra ab solemne funció religiosa la diada de Sant Jordi, en la Mercé. En la Catedral, la imatge del Patró de Catalunya està a les fosques.

Dia 24.

La Económica Barcelonina d' Amichs del Pays, celebra sa sessió solemne anyal pera premiar la aplicació, treballs artistichs, avensos industrials y accions virtuoses.

Dia 25.

Hi ha revista de sometent dels pobles del baix Vallés, en la qual son condecorats dos individus del de Martorellas, per lo comandant general D. Pelay Fontseré.

—Se reuneix a Girona la Assamblea Catalanista, en lo Teatre Principal d' aquella ciutat. L' acte resulta sério é importantíssim. Hi assisteixen mes de 300 delegats de distints punts de Catalunya. Se reben adhesions entussiasmes, entre les que s' fa notar sobremanera la del canonge Collé, de Vich.

Dia 26.

Lo Gremi de Mestres Sabaters celebra la festa anyal de son patró Sant March, evangelista, en la capella que de molt antich posseïx dita corporació en la Catedral. Lo Rector de la parroquia de Teyá, Mossen Ferran Sellarés, diu lo sermó en catalá, ben atapahit de doctrina y erudició històrica y respirant tot un patriòtic y entussiasma zel pera les reivindicacions patríes.

Dia 27.

Llegim que desde fa alguns dies se troba a Barcelona la que fou emperatriu dels francesos com a muller que era de Napoleó III, hostatjantse en lo convent de les Saleses, en espera del barco en lo qual ha de marxar.

Dia 28.

Arriba lo Director del periòdic *La Almudaina*, D. Miquel dels Sants Oliver, mantenedor del Consistori dels Jochs Florals d' aquest any.

Notes curioses.

Sant Pere Martre.—Aquest Sant morí per la Fé en la ciutat de Verona, d' hon era inquisidor. Per açó los individus que formaren lo tribunal de la Inquisició lo tenien per patró y en nostra ciutat anaven en processó desde'l palau reyal hon tenia estada aquell fins a Santa Caterina,

celebrant en honor del insigne dominich un ofici solemne.

Era costum en la matexa diada benehir rams, los quals eren repartits entre los devòts. Generalment se benehien esbarzers, llores y olivera. Lo poble hi tenia gran confiança en los rams de Sant Pere Martre, puix guardaven dels efectes dels llamps y dels temporals. Se'n benehien d' aquests rams a Santa Caterina, a Montesión y a les Beates de Sant Domingo.

Era costum entre los barcelonins visitar en tal dia la hermita de Sant Pere Martre que, desde últims del segle XVII, s' aixecá en lo cim del *Puig de Ossa* que devia pendrer lo nom del santuari, aixecat allí per los frares de Santa Caterina. Una publicació del any 35 ne fa referencia ab aquesta

DÉCIMA

Esta hermosa pasejada
en la que sens distinció
acudia lo bo y milló
de la ciutat, s' ha acabada.
La ermita está abandonada
desde que'l Sant, enutjat
d' habers vist casi trinxat,
abandonat als francesos,
sen va anar ab los pagedos
d' Esplugas, y no ha tornat.

RAMÓN N. COMAS.

Consistori dels Jochs Florals de Barcelona.

VEREDICTE

PREMIS ORDINARIS.

ENGLANTINA D' OR.—Número 265. *La tramontana*. Lema: Circió.

Accéssit primer.—Núm. 292. *La caputxa catalana*. Lema: Violes y romaní.

Accéssit segon.—Núm. 316. *Los Almogávares al Parthenon*. Lema: 1311.

VIOLA D' OR Y ARGENT.—Núm 80. *Cántich*. Lema: Veniat dilectus meus in hortum suum.

Accéssit primer.—Núm. 26. *Lo mes de Maig*. Lema: Tot per ella.

Accéssit regon.—Núm 145. *Anima forta*. Lema: Bellesa.

FLOR NATURAL.—Núm. 207. *Tardania*.

Accéssit primer.—Núm. 262. *Nit*. Lema: Quan la llum arribi, la visió s' fondrà.

Accéssit segon.—Núm. 219. *Lo llach encantat*. Lema: Tristeses.

PREMIS EXTRAORDINARIS.

Premi ofert per lo Consistori a la millor composició en prosa.—Núm. 182. *Per la vida*. Lema: Color.

Accéssit primer.—Núm. 173. *Narracions curtas*. Lema: Fruyta de la terra.

Accéssit segon.—Núm. 220. *Lo vicari nou*. Lema: Misteri.

Accéssit tercer.—Núm. 243. *Miniatura*. Lema: ¿Oy, amor?

Premi ofert per l' Excm. é Ilm. Sr. Bisbe de Menorca.—Accéssit.—Número 84. *La conquista de Menorca, 1286*. Lema: La concisió y la veritat son les belleses de la poesia històrica.

Premi del Excm. Ajuntament de la ciutat de Lleyda.—Núm. 224. *Istolaci é Indortas*. Lema: Patria.

Premi del M. I. Ajuntament de Sitges.—Núm. 96. *Oda a Sitges*. Lema: Llum d' Orient.

Premi del Centre Excursionista de Catalunya.—Número 93. *Noticia històrica sobre una població catalana*. Lema: Recordauvos de les obres que feren los vostres antepassats en ses generacions.

Accéssit.—Núm. 188. *Los claustres de la Catedral de Vich*. Lema: El artista más experimentado cede a la impresión que le causa la vista de tanta riqueza, gusto y elegancia.—P. Piferrer.

Premi de la Associació Popular Regionalista.—Número 157. *Determinació de les comarques naturals é històriques de Catalunya*. Lema: Es feyna pesada, pero ab constancia de tot se surt.

Los demés premis no s' adjudican.

Lo que s' fa públich pera conexement dels interessats. Barcelona 22 d' Abril de 1897.—Francisco de S. Maspons y Labrós, President.—Miquel S. Oliver.—Joseph Brunet y Bellet.—Joan Maragall.—Francesch Rierola.—Antoni Gallissá.—Lluís Durán y Ventosa, Secretari.

La Catalana.—Imp. de J. Puigventós.—Dormitori St. Francesch, 5.